

eller mindre dele af befolkningen mod smitte af de pågældende sygdomme med henblik på at hindre udbredelse af sygdommene.

Det offentlige tilbud om gratis vaccination mod stivkrampe er begrundet i, at stivkrampesygdommen fortsat er meget alvorlig med en betydelig dødelighed, og at behandlingen er særdeles ressourcekrævende.

Det er ikke hensigten at tilbyde gratis vaccination mod gul feber, tyfus og kolera og andre mere specielle vaccinationer, da sådanne vaccinationer alene tager sigte på beskyttelse af enkeltpersoner under deres ophold i udlandet.

Lovforslagets karakter af en rammelov giver mulighed for en fleksibel tilrettelæggelse af de offentlige vaccinationer. Herefter åbnes mulighed for at indenrigsministeren, såfremt det er sundhedsmæssigt begrundet, f. eks. på grund af fare for en epidemi — hidrørende fra en sygdom, der ikke er omfattet af det gældende vaccinationsprogram — hurtigt kan bestemme, at der skal tilbydes befolkningen eller dele heraf vaccination mod den pågældende smitsomme sygdom. Omvendt åbnes der også mulighed for at reducere det nuværende vaccinationsprogram, såfremt det måtte vise sig, at en eller flere af de af vaccinationsprogrammet omfattede vaccinationer uden sundhedsmæssige konsekvenser helt eller delvis kan afskaffes — på tilsvarende måde som med tuberkuloseundersøgelserne, der i forbindelse med lov nr. 178 af 7. maj 1975 om ændring af lov om foranstaltninger til tuberkulosens bekæmpelse blev kraftigt reduceret.

Der er ikke i lovforslaget åbnet mulighed for at påbyde vaccinationer.

Ifølge lovforslaget er amtskommunerne samt Københavns og Frederiksberg kommuner forpligtet til at afholde udgifterne ved vaccinationerne. Der er ikke hermed sket en ændring i den hidtidige retstilstand, idet amtskommunerne også i henhold til de nugældende bestemmelser skal betale udgifterne i forbindelse med vaccinationernes foretagelse. Da en udvidelse af vaccinationsprogrammet vil medføre øgede udgifter for amtskommunerne, kan indenrigsministeren kun efter forudgående forhandling med Amtsrådsforeningen i Danmark, Københavns og Frederiksberg kommuner fastsætte regler om gratis vaccinationer. I de nugældende love er der herudover regler om kommunernes pligt til at anvise passende lokaler til foretagelse af vaccinationerne. Disse regler foreslås ophævet, idet vaccinationerne i medfør af nærværende lovforslag forudsættes at foregå hos de alment praktiserende læger; vaccination mod tuberkulose forudsættes dog som hidtil foretaget ved sygehusvæsenets foranstaltning.

Forvaltningen af opgaverne efter denne lov skal i amtskommunerne varetages af udvalget vedrørende sociale og sundhedsmæssige anliggender uden for sygehusvæsenet.

Nedenfor gives en kort beskrivelse af det nuværende legale grundlag for forebyggende vaccinationer, der kan opdeles i henholdsvis påbudte og frivillige vaccinationer:

1. Påbudte vaccinationer.

Efter den ved lov nr. 242 af 12. maj 1976 gennemførte ændring af lov om vaccination mod kopper, hvorved den tvungne koppevaccination af børn inden det fyldte 7. år blev afskaffet, er der i dag kun hjemmel til at påbyde nedennævnte vaccinationer:

a. Ifølge lov nr. 254 af 4. juni 1947 om vaccination af indkaldte værnepligtige skal enhver værnepligtig lade sig underkaste den vaccination mod *epidemiske sygdomme*, som det enkelte værns lægevæsen efter samråd med sundhedsstyrelsen finder påkrævet.

b. Med hjemmel i § 3, stk. 1, i lov nr. 84 af 31. marts 1931 om vaccination mod kopper og § 16, stk. 5, i lov nr. 138 af 10. maj 1915 om foranstaltninger mod smitsomme sygdommes udbredelse (epidemiloven) er det muligt at påbyde henholdsvis vaccination og revaccination mod *kopper*. Med hjemmel i § 1, stk. 2, i lov nr. 208 af 19. april 1943 om tillæg til den oven for nævnte epidemilov kan vaccination mod *difteri* påbydes.

De under b. omhandlede bestemmelser har ikke været anvendt i en lang årrække, og ifølge sundhedsstyrelsens vurdering vil det næppe heller blive aktuelt for fremtiden, hvorfor bestemmelserne foreslås ophævet.

2. Frivillige af det offentlige anbefalede vederlagsfri vaccinationer:

Udover de påbudte vaccinationer har det offentlige gennem en årrække anbefalet nedennævnte vederlagsfri vaccinationer:

a. Vaccination mod difteri, stivkrampe, polio og kighoste.

I medfør af lov nr. 208 af 19. april 1943 om tillæg til lov nr. 138 af 10. maj 1915 om foranstaltninger mod smitsomme sygdommes udbredelse (epidemiloven), har alle børn under 18 år adgang til vederlagsfri vaccination mod *difteri*.

I medfør af lov nr. 167 af 24. maj 1955 om vaccination mod børnelammelse har alle under 40 år adgang til vederlagsfri vaccination mod *polio*.

Ifølge indenrigsministeriets cirkulære af 12. august 1969 ydes de ovennævnte lovhjemlede vaccinationer mod difteri og polio i form af en blandings-